

# "Dankzij Oegandese kerken bloeien Afrikanen op"



“In Oeganda bloeien gemeenschappen op, omdat kerken zo betrokken zijn met buitenstaanders. Het planten van een waterput heeft de onderlinge liefde versterkt,” zegt dr. André Jansen. De predikant van een samenwerkingsgemeente in Woerden maakte samen met andere voorgangers via Tear een reis naar Oeganda om daar te zien hoe de kerk van betekenis is in de gemeenschap. “Dankzij de kerken bloeien Afrikanen op.”

## **Welke indrukwekkende ontmoeting is je bijgebleven?**

“Dan moet ik denken aan Mary Margareth. ‘Vroeger was ik een nobody’, vertelde ze. Totdat ze met één van de kerken in contact is gekomen en ze bijbelstudies over ‘identiteit’ volgde. Sindsdien voelde ze zich echt een waardevolle mens. Weet dat een vrouw in Oeganda minderwaardig wordt behandeld. Vrouwen zijn geschapen om kinderen te baren en het huis schoon te maken’. Tijdens de Bijbelstudie leerde ze dat God ook haar gaven heeft gegeven. Haar denken werd vernieuwd en die lessen gaf ze door aan haar man en kinderen. Nu heeft ze de gelegenheid om dienstbaar te zijn in haar

gemeenschap. Om haar heen zaten vier mannen die haar verhaal bevestigden en aanvulden. Prachtig!

Ze deed me aan Paulus denken toen hij aan de voeten van Gamaliël zat en leerde. Ik acht mezelf bevoorrecht dat ik een hele uur lang alleen, zonder andere reisgenoten, naar haar mocht luisteren en haar vragen kon stellen om te leren. Ik was haar leerling.”

"In Oeganda bloeien gemeenschappen op, omdat kerken zo betrokken zijn met buitenstaanders"

## **Je hebt meer ‘Mary Margareths’ ontmoet. Wat is de rode lijn in hun verhalen?**

“De kerken in Oeganda zijn gaan begrijpen dat ze er niet voor zichzelf zijn, maar ook voor de mensen die niet tot de kerk behoren. Als kerken mensen helpen om hun identiteit in God te ontdekken, kan dat een sneeuwbaaleffect teweegbrengen. In Oeganda doet men dat aan de hand van bijbelstudies. Dan moet je niet denken aan de bijbelstudies zoals we in Nederland gewend zijn. Bij ons hebben ze vaak een intellectuele insteek: wat staat er geschreven? In Oeganda stelt men veel meer de vraag: hoe kun je hiermee verantwoordelijkheid voor je eigen leven nemen?”

## **Als je hier in Nederland op straat mensen uitnodigt voor een bijbelstudie zullen mensen niet zomaar meekomen. Waarom gaat het in Oeganda wel zo gemakkelijk?**

Jansen: “De Afrikaan is relationeel ingesteld en de westerling is individualistisch. Hun mens-zijn wordt bepaald door anderen. Daarom zijn ze meer gericht op de mensen in hun omgeving. Daarnaast maakt het geloofsleven meer natuurlijkerwijs onderdeel uit van de samenleving. Een Afrikaan is een religieus wezen. Vergeet niet dat er in Afrika wekelijks zo'n 300 kerken per week bij komen. Uitgenodigd worden voor een Bijbelstudie is normaal. Er is een groot honger naar het Evangelie, maar weinig theologisch opgeleide predikanten. Daarnaast zijn Afrikanen vaak zo financieel-arm dat ze niets te verliezen hebben. Al die factoren zorgen ervoor dat Oegandese buitenstaanders graag Bijbelstudie volgen en zo hun identiteit in Christus ontdekken.”

## Welke lessen neem je vanuit Oeganda mee naar Nederland?

“De manier van vragen stellen tijdens het Bijbellezen. We moeten onze vragen anders stellen en op een andere wijze benaderen. De Bijbel heeft betrekking op ons hele leven. Vragen of wat er staat moeten gericht zijn op: hoe kan ik mezelf en iemand helpen om een sterker mens te worden, zoals God wil. Dan moet je verder gaan dan alleen rationele vragen. Het mooie is dat deze insteek kerk en gemeenschap beter bij elkaar aan laten sluiten. Slachtoffers van burgeroorlogen vinden innerlijke genezing; armen worden praktisch geholpen; en vroegere vijanden vergeven elkaar. Dit lijkt op Handelingen 2: de eerste christengemeente stond in gunst bij het joodse volk.

"Vergeet niet dat er in

Afrika wekelijks zo'n 300 kerken per week bij komen.

Uitgenodigd worden voor een Bijbelstudie is normaal"

Ook heb ik gezien dat Oegandezers zich daardoor niet meer afhankelijk opstellen ten opzichte van het

Westen. Ze hebben het Bijbelse principe ‘doe het met wat je hebt’ geleerd, een les die aansluit bij het karakter van de Bijbel. Als je afhankelijk blijft van anderen, denk je voortdurend anderen nodig te hebben en denk je minderwaardig over jezelf. De Bijbelstudies leren hen aan de slag te gaan met de mogelijkheden en de middelen die ze op handen hebben. Denk aan David die Goliath met een steentje verslaat. En hoe God het kruikje olie van de weduwe van Sarefat vermeerdert. Door goede relaties met haar burens kon ze ook potten lenen om alle olie in op te slaan. In deze Bijbelstudies ontdekken mensen uit de gemeenschap wat hun steentje of olie is. Een van de mannen, eerst een crimineel, leerde zijn identiteit in Christus door de Bijbelstudies kennen en om zelf tomaten te planten en verdient nu daardoor zijn eigen geld. Hij is een gemeenschapsleider geworden. Zo heeft hij zijn eigenwaarde teruggekregen en is hij voor de gemeenschap van waarde.

Een van de kerken heeft zelf gezorgd voor een waterput. Het was niet alleen goedkoper, maar het versterkte ook de gemeenschapszin. De waterput werd aan de hele gemeenschap beschikbaar gesteld. De onderlinge liefde nam toe, vanwege een gezamenlijk doel: de waterput beschermen. Er was geen geld

voor een touw in de waterput. Het dwingt tot creativiteit. Iemand maakte een touw met behulp van een visnet. Mensen helpen elkaar en daar bloeit een gemeenschap echt van op. Heerlijk om te zien! En, de kerken beleven onderlinge eenheid, omdat ze een gezamenlijk doel delen. Deze voorbeelden geven Afrikanen een gevoel van eigenwaarde en gezonde trots,” aldus de predikant.

[Lees meer verhalen op de website van Tear](#) en [klik hier om het werk van Tear te ondersteunen](#).